

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

22293 *LLEI 49/2007, de 26 de desembre, per la qual s'estableix el règim d'infraccions i sancions en matèria d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat. («BOE» 310, de 27-12-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'atenció a les persones amb discapacitat es reflecteix hui en un important cos legal que permet situar-la entre les prioritats estatals d'orde social, polític i administratiu. Des de la promulgació de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'Integració Social dels Minusvàlids (LISMI), que desplega l'article 49 de la Constitució Espanyola, fins a hui s'ha anat recorrent un llarg camí en què s'ha passat de parlar de disminuïts, minusvàlids o deficients, a substituir estos termes pels de persones amb discapacitat o amb dèficit de ciutadania. Això suposa, per tant, canviar el concepte de persona amb problemes que necessita una atenció especial pel de ciutadà amb especial dificultat per a gaudir dels drets constitucionals.

El ple exercici dels drets ciutadans per part de les persones amb discapacitat exigeix dels poders públics i de les diferents administracions públiques una permanent atenció i la posada en marxa de mecanismes específics perquè puguem disfrutar-los amb garantia i en igualtat de condicions amb tota la ciutadania. Els principis de vida independent, normalització, accessibilitat universal i disseny per a tots, així com el de transversalitat de les polítiques en matèria de discapacitat i el de participació a través del diàleg civil constitueixen el fonament per a garantir amb efectivitat el dret a la igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

La regulació de les condicions bàsiques d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal permetrà comprovar progressivament en el temps el grau de compliment i eficàcia en el gaudi dels drets per part de les persones amb discapacitat.

En atenció a tot això, la disposició final onze de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones

amb Discapacitat estableix que el Govern, en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de la dita llei, remetrà a les Corts un projecte de llei que estableixca el règim d'infraccions i sancions en matèria d'igualtat d'oportunitats i no-discriminació de les persones amb discapacitat.

Esta previsió es fonamenta en els principis de legalitat i tipicitat en virtut dels quals els límits de l'activitat sancionadora de les administracions públiques han d'estar fixats per llei, de conformitat amb l'article 25 de la Constitució, que exigeix la reserva de llei en matèria sancionadora, un rang necessari de les normes que tipifiquen les conductes il·lícites i que regulen les sancions corresponents a fi de respectar i fer respectar les garanties de la ciutadania en un estat social i democràtic de dret.

Este text legal, que aconpleix el manament legal tenint en compte les exigències constitucionals mencionades, pren, així mateix, en consideració allò que estableixen les disposicions comunitàries que exigeixen als estats membres de la Unió Europea l'adopció de les normes necessàries per a aplicar sancions en cas d'incompliment de les disposicions nacionals.

Resulta necessari, i així ho ha previst la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'acord amb les directives europees sobre la matèria, l'establiment d'un règim sancionador eficaç a fi que la llei no es convertisca en una mera declaració de principis.

En la necessitat d'una llei d'estes característiques coincideix el moviment associatiu espanyol de la discapacitat i les seues famílies, que ha expressat tant davant de les Corts Generals com davant del Govern de la nació, la conveniència d'acomplir, en el menor temps possible, el manament de la disposició final onze de la Llei 51/2003, de 2 de desembre.

II

La Constitució de 1978 atribueix a l'Estat la competència per a regular «les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals». Tal com ha afirmat el Tribunal Constitucional en jurisprudència reiterada, l'article 149.1.1a de la norma fonamental «constitueix un títol competencial autònom, positiu o habilitant, constret a l'àmbit normatiu, la qual cosa permet a l'Estat una "regulació", encara que limitada a les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat, que no el disseny complet i acabat del seu règim jurídic».

En l'exercici d'esta competència, esta llei articula precisament eixe equilibri que exigeix el text constitucional, i concilia el marge de regulació de l'Estat amb els espais competencials previstos per a les comunitats autònomes. Un equilibri que necessàriament ha d'estar reforçat en l'àmbit administratiu sancionador, matèria d'esta llei, perquè el mateix Tribunal Constitucional ha declarat que «les comunitats autònomes poden adoptar normes administratives sancionadores quan, tenint competència sobre la matèria substantiva de què es tracte, estes disposicions

s'acomoden a les garanties constitucionals disposades en este àmbit del dret sancionador (article 25.1 CE, bàsicament), i no introduïsquen divergències desenraonades i desproporcionades a la finalitat perseguida respecte del règim jurídic aplicable en altres parts del territori (article 149.1.1.a)». D'esta manera, amb la present llei es tracen les condicions bàsiques que orienten la tasca normativa del legislador autonòmic, de manera que es respecten els àmbits de decisió pròpia que constitucionalment li corresponen, i assegura l'existència d'un quadre normatiu mínim i comú per a tot el territori.

Al mateix temps, després de delimitar els estàndards mínims comuns aplicables al conjunt de l'Estat, la present llei tipifica una sèrie d'infraccions per a aquells supòsits en què tinga competència l'Administració General de l'Estat.

III

La llei s'estructura en tres títols. En l'article 1 del títol preliminar es defineix l'objecte de la llei, que és establir el règim d'infraccions i sancions com a garantia de les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació de les persones amb discapacitat, definides en la Llei 51/2003, de 2 de desembre.

Este règim d'infraccions i sancions s'aplicarà en tot el territori de l'Estat, sense perjudi de les infraccions i sancions que les comunitats autònomes puguen establir en exercici de les seues competències pròpies que, en tot cas, garantiran la plena protecció de les persones amb discapacitat, ajustant-se al que disposa la present llei.

Així mateix, és objecte d'esta llei establir el règim específic d'infraccions i sancions aplicable per l'Administració General de l'Estat.

En el títol I es defineix, en tres capítols, el règim comú d'infraccions i sancions.

En el capítol I es regulen les infraccions, que es classifiquen en lleus, greus i molt greus. Tot això, sense perjudi del que s'establisca en la legislació autonòmica.

El capítol II regula les sancions, determina les quanties mínima i màxima amb les quals s'han de sancionar les infraccions lleus, greus i molt greus, i estableix els criteris per a la graduació de les sancions, així com la possibilitat d'imposar sancions accessòries.

El capítol III regula determinats aspectes del règim sancionador.

Entre les qüestions regulades en este capítol, es troben les relatives als possibles responsables de les infraccions; les persones interessades en el procediment; la publicitat de les resolucions sancionadores; la prescripció de les infraccions i sancions i el deure de col·laboració.

El títol II estableix les normes específiques d'aplicació per l'Administració General de l'Estat.

En l'article 15, es determina que la competència per a l'exercici de la potestat sancionadora correspondrà a l'Administració General de l'Estat quan les conductes infractores es projecten en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma.

El capítol I d'este títol II es referix a les infraccions i sancions.

En matèria d'infraccions es complementa la tipificació d'infraccions recollida en l'article 3, per mitjà de la definició de conductes, actuacions o omissions que es classifiquen en infraccions lleus, greus i molt greus.

D'altra banda, en matèria de sancions, s'establixen tres graus de sancions per a cada tipus d'infracció, així com les quanties mínima i màxima per a cada grau.

El capítol II regula el procediment sancionador partint de l'aplicació, amb caràcter general, del procediment sancionador establert en el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el

Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, que desplega l'esmentat text legal, per la qual cosa s'ha evitat la reproducció dels preceptes continguts en estes normes.

S'aborden, amb caràcter específic, qüestions relatives a l'efectivitat de les sancions i regles per al còmput dels terminis de prescripció de les infraccions i sancions.

Així mateix, es regulen les mesures cautelars, derivades de la necessitat d'adoptar en qualsevol moment del procediment mesures de caràcter provisional per a assegurar l'eficàcia de la resolució que pugua recaure, a causa del risc que la presumpta persona infractora intente eludir l'execució de la sanció mentre es tramita el procediment sancionador.

El capítol III regula els òrgans competents en el procediment sancionador en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

Així mateix, es regulen les actuacions prèvies als actes d'instrucció de manera que les comunitats autònomes puguen informar sobre el contingut de la denúncia, orde o petició, a l'òrgan competent per a la iniciació del procediment. Per la seua banda, l'Oficina Permanent Especialitzada, dependent del Consell Nacional de la Discapacitat, analitzarà les denúncies per a emetre l'informe corresponent.

Finalment, la resolució definitiva, en unió de tot l'expedient, es remetrà a efectes informatius als òrgans de les comunitats autònomes afectades i a l'Oficina Permanent Especialitzada.

Finalment, la llei conclou amb sis disposicions addicionals i dos de finals.

Les disposicions addicionals primera a quarta es referixen a l'exigència d'accessibilitat dels procediments sancionadors; a l'exclusió de l'àmbit d'aplicació de la llei de les infraccions i les sancions en l'orde social en matèria d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat; a la subjecció als terminis previstos en les disposicions finals quinta a novena de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, per a l'aplicació del que preveu la llei sobre infraccions en matèria d'accessibilitat i ajustos raonables, i a la facultat del Govern per a revisar les quanties establides en la llei per a les sancions.

En la disposició addicional quinta es preveuen els mitjans materials i personals necessaris per al desplegament i l'execució de la present llei en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

La disposició addicional sexta estableix la informació periòdica del Govern a les Corts Generals sobre el procés d'aplicació de la llei.

En les disposicions finals, es recull el fonament constitucional d'esta llei i es fixa la seua entrada en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte de la llei.*

1. La present llei té com a objecte establir el règim d'infraccions i sancions que garantixen les condicions bàsiques en matèria d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat.

2. El règim d'infraccions i sancions que s'establix en la present llei serà comú en tot el territori de l'Estat i serà objecte de tipificació per part del legislador autonòmic, sense perjudi d'aquelles altres infraccions i sancions que pugua establir en l'exercici de les seues competències.

Les comunitats autònomes establiran un règim d'infraccions que garantisca la plena protecció de les per-

sones amb discapacitat, ajustant-se al que disposa la present llei.

3. Així mateix, s'estableix el règim específic d'infraccions i sancions aplicable per l'Administració General de l'Estat.

TÍTOL I

Règim comú d'infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 2. *Objecte de les infraccions.*

A l'efecte d'esta llei, es consideraran infraccions administratives les accions i omissions que ocasionen vulneracions del dret a la igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat, quan es produïsquen discriminacions directes o indirectes, assetjaments, incompliment de les exigències d'accessibilitat i de realitzar ajustos raonables, així com l'incompliment de les mesures d'acció positiva legalment establides, especialment quan es deriven beneficis econòmics per a la persona infractora.

Article 3. *Infraccions.*

1. Les infraccions es classificaran en lleus, greus o molt greus.

2. En tot cas, i sense perjudi del que s'establisca en la legislació autonòmica, tindran la consideració d'infraccions lleus les conductes que incórreguen en irregularitats merament formals en la inobservança del que estableix la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat i en les seues normes de desplegament.

3. En tot cas, i sense perjudi del que s'establisca en la legislació autonòmica, tindran la consideració d'infraccions greus:

a) Els actes discriminatoris o omissions que suposen directament o indirectament un tracte menys favorable a la persona amb discapacitat en relació amb una altra persona que es trobe en situació anàloga o comparable.

b) L'incompliment de les exigències d'accessibilitat, així com la negativa a adoptar les mesures d'ajust raonable, definides en l'article 7 b) i c) de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat, així com en les seues normes de desplegament.

c) L'incompliment d'un requeriment administratiu específic que formulen els òrgans competents per a l'exercici de les competències necessàries per a acomplir les previsions de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat.

d) Qualsevol forma de pressió exercida sobre la persona amb discapacitat o sobre altres persones físiques o jurídiques, que hagen entaulat o pretenguen entaular qualsevol classe d'acció legal.

4. En tot cas, i sense perjudi del que s'establisca en la legislació autonòmica, tindran la consideració d'infraccions molt greus:

a) Tota conducta d'assetjament relacionada amb la discapacitat en els termes de l'article 7.a) de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones

amb Discapacitat, i en les seues normes de desplegament.

b) L'incompliment reiterat dels requeriments administratius específics que formulen els òrgans competents per a l'exercici de les competències necessàries per a acomplir les previsions de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat, i en les seues normes de desplegament.

c) Qualsevol forma de pressió exercida sobre les autoritats en l'exercici de les potestats administratives que s'exercisquen per a l'execució de les mesures previstes en la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat, i en les seues normes de desplegament.

CAPÍTOL II

Sancions

Article 4. *Sancions.*

1. Les infraccions seran sancionades amb multes que aniran des d'un mínim de 301 euros fins a un màxim d'1.000.000 d'euros.

2. Per a les infraccions lleus, la sanció no excedirà en cap cas els 30.000 euros.

3. Per a les infraccions greus, la sanció no excedirà en cap cas els 90.000 euros.

Article 5. *Criteris de graduació de les sancions.*

1. Les sancions s'aplicaran en grau mínim, mitjà i màxim d'acord amb els criteris següents:

- Intencionalitat de la persona infractora.
- Negligència de la persona infractora.
- Frau o connivència.
- Incompliment de les advertències prèvies.
- Xifra de negocis o ingressos de l'empresa o entitat.
- Nombre de persones afectades.
- Permanència o transitorietat de les repercussions de la infracció.
- Reincidència, per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així haja sigut declarat per resolució ferma.
- L'alteració social produïda per la realització de conductes discriminatòries i d'assetjament, la inobservança o l'incompliment de les exigències d'accessibilitat i de les exigències d'eliminació d'obstacles i de fer ajustos raonables.
- El benefici econòmic que s'haja generat per a la persona autora de la infracció.

2. Quan el perjudicat per la infracció siga una de les persones compreses en el número 2 de l'article 8 de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, la sanció podrà imposar-se en la quantia màxima del grau que corresponga.

3. Quan de la comissió d'una infracció derive necessàriament la comissió d'una altra o altres, s'imposarà la sanció corresponent a la infracció més greu.

Article 6. *Sancions accessòries.*

Quan les infraccions siguen molt greus, els òrgans competents podran proposar, a més de la sanció que corresponga, la supressió, cancel·lació o suspensió total o parcial d'ajudes oficials, consistents en subvencions i qualssevol altres que la persona sancionada tinga reconeguts o haja sol·licitat en el sector d'activitat en l'àmbit del qual es produïx la infracció.

Article 7. *Compliment de les obligacions establides en la Llei 51/2003, de 2 de desembre, i en la legislació autonòmica.*

El pagament per part del responsable de les multes imposades com a conseqüència d'una sanció establida en esta llei i la legislació autonòmica corresponent, no eximirà del compliment de les obligacions derivades de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, de les seues normes de desplegament i de les normes dictades per les comunitats autònomes en exercici de les seues competències en esta matèria.

CAPÍTOL III

Règim sancionador

Article 8. *Subjectes.*

1. Esta llei s'aplicarà als responsables de la infracció, persones físiques o jurídiques, que incórreguen en les accions o omissions determinades com a infracció en la present llei i en la legislació autonòmica corresponent.

2. La responsabilitat serà solidària quan siguin diversos els responsables i no siga possible determinar el grau de participació de cada un d'ells en la comissió de la infracció.

3. Seran responsables subsidiaris o solidaris les persones físiques i jurídiques privades per l'incompliment de les obligacions que comporten el deure de previndre la infracció administrativa comesa per altres.

Article 9. *Legitimació.*

1. Les persones amb discapacitat, les seues famílies i les organitzacions representatives i associacions en què s'integren tindran la consideració d'interessats en estos procediments en els termes que preveu l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. Contra l'acord d'arxivament de les actuacions o la resolució desestimària, expressa o tàcita, de la denúncia o comunicació de l'Administració de possibles infraccions previstes en esta llei o en les que establisquen les comunitats autònomes en exercici de les seues competències, les organitzacions i associacions anteriorment mencionades estaran legitimades per a interposar els recursos o, si és el cas, les accions que consideren procedents com a representants d'interessos socials.

3. La legitimació activa que s'atorga a les esmentades organitzacions i associacions no suposarà en cap cas tracte preferent quan siguin denunciades o considerades presumptes infractores per l'administració competent.

Article 10. *Instrucció.*

1. Les infraccions no podran ser objecte de sanció sense la instrucció prèvia de l'expedient oportú, de conformitat amb el procediment administratiu especial en esta matèria establert en la present llei i en la legislació autonòmica corresponent.

2. Quan una Administració pública, en el transcurs de la fase d'instrucció, considere que la potestat sancionadora en relació amb la presumpta conducta infractora correspon a una altra Administració pública, ho comunicarà a esta juntament amb l'expedient corresponent.

Article 11. *Publicitat de les resolucions sancionadores.*

La resolució ferma en via administrativa dels expedients sancionadors per faltes greus i molt greus es farà pública, quan així ho acorde l'autoritat administrativa que l'haja adoptat, per a la qual cosa es demanarà amb caràcter previ l'informe oportú de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades o l'autoritat autonòmica que corresponga.

Article 12. *Prescripció de les infraccions.*

Les infraccions a què es referix la present llei qualificades com a lleus prescriuran al cap d'un any, les qualificades com a greus al cap de tres anys i les qualificades com a molt greus al cap de quatre anys.

Article 13. *Prescripció de les sancions.*

Les sancions imposades per faltes lleus prescriuran al cap d'un any, les imposades per faltes greus al cap de quatre anys i les imposades per faltes molt greus, al cap de cinc anys.

Article 14. *Deure de col·laboració.*

Totes les persones físiques i jurídiques tenen el deure de facilitar la labor dels òrgans i autoritats per a l'aplicació del que disposa la present llei, per a la qual cosa han d'aportar en un termini raonable les dades, documents, informes o aclariments que, sent necessaris per a l'esclariment dels fets, els siguin sol·licitats, i facilitar, amb avis previ, l'accés a les seues dependències, llevat que estes coincidisquen amb el seu domicili, i en este cas s'haurà d'obtenir el seu consentiment exprés o el manament judicial corresponent.

TÍTOL II

Normes específiques d'aplicació per l'Administració General de l'Estat

Article 15. *Competència de l'Administració General de l'Estat.*

A l'efecte d'esta llei, la competència per a l'exercici de la potestat sancionadora correspondrà a l'Administració General de l'Estat quan les conductes infractores es projecten en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma.

CAPÍTOL I

Infraccions i sancions

Article 16. *Infraccions.*

1. Sense perjuí del que establix l'article 3, es tipifiquen en l'àmbit de competències de l'Administració General de l'Estat les infraccions següents, que es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) L'incompliment dels deures i obligacions disposats en els articles 4, 7, 8, 9 i 10 de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat i en les seues normes de desplegament, sempre que no tinga el caràcter d'infracció greu o molt greu.

b) L'incompliment de les disposicions que imposen l'obligació d'adoptar normes internes en les empreses,

centres de treball o oficines públiques, orientades a promoure i estimular l'eliminació de desavantatges o situacions generals de discriminació a les persones amb discapacitat.

c) Obstaculitzar l'acció dels servicis d'inspecció.

3. Són infraccions greus:

a) Els actes discriminatoris o omissions que suposen directament o indirectament un tracte menys favorable a la persona amb discapacitat en relació amb una altra persona que es trobe en situació anàloga o comparable.

b) La imposició abusiva de qualsevol forma de renúncia total o parcial als drets de les persones per raó de la seua discapacitat, basada en una posició d'avantatge.

c) L'incompliment deliberat del deure del sigil i confidencialitat respecte a les dades personals de les persones amb discapacitat.

d) L'incompliment dels requeriments específics que formulen les autoritats.

e) L'obstrucció o negativa a facilitar la informació sol·licitada per les autoritats competents o els seus agents, que siga legalment exigible, amb vista al compliment de les funcions d'informació, vigilància, investigació, inspecció, tramitació i execució en els termes que preveu esta llei.

f) L'incompliment per part de les persones obligades de les normes sobre accessibilitat dels entorns, instruments, equips i tecnologies, mitjans de transport, mitjans de comunicació i dels productes i servicis a disposició del públic que obstaculitze o limite l'accés o utilització regulars per part de les persones amb discapacitat.

g) La negativa per part de les persones obligades a adoptar un ajust raonable, en els termes establits en l'article 7.c) de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat.

h) L'incompliment per part de les persones obligades de les previsions efectuades en l'article 10.2.f) de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat, pel que fa a l'elaboració dels plans especials d'actuació per a la implantació de les exigències d'accessibilitat i la no-discriminació en l'àmbit de què es tracte.

i) La coacció, amenaça, represàlia exercida sobre la persona amb discapacitat o sobre altres persones físiques o jurídiques, que hagen entaulat o pretenguen entaular qualsevol classe d'acció legal, reclamació, denúncia o participen en procediments ja iniciats per a exigir el compliment del principi d'igualtat d'oportunitats; així com la temptativa d'exercitar estos actes.

j) Tindrà també la consideració d'infracció greu la comissió, en el termini de tres mesos i per tres vegades, de la mateixa infracció lleu.

4. Són infraccions molt greus:

a) Les vexacions que patisquen les persones en els seus drets fonamentals per raó de la seua discapacitat.

b) Les accions que deliberadament generen un greu perjudici econòmic o professional per a les persones amb discapacitat.

c) Conculcar deliberadament la dignitat de les persones amb discapacitat imposant condicions o càrregues humiliants per a l'accés als béns, productes i servicis a disposició del públic.

d) Generar deliberadament situacions de risc o greu dany per a la integritat física o psíquica o la salut de les persones amb discapacitat.

e) Les conductes qualificades com a greus quan els seus autors hagen actuat moguts, a més, per odi o menyspreu racial o ètnic, de gènere, orientació sexual, edat,

discapacitat severa o no possibilitat de representar-se a si mateix.

f) L'incompliment per part de les persones obligades de les normes legals sobre accessibilitat en la planificació, disseny i urbanització dels entorns, productes i servicis a disposició del públic que impedisca el lliure accés i utilització regulars per part de les persones amb discapacitat.

g) L'incompliment per part de les persones obligades de les normes legals sobre accessibilitat que impedisca o dificulte greument l'exercici de drets fonamentals i el gaudi de llibertats públiques per part de les persones amb discapacitat.

h) Tindrà també la consideració d'infracció molt greu la comissió de tres infraccions greus en el termini d'un any, així com les que reben expressament la dita qualificació en les disposicions normatives especials aplicables en cada cas.

Article 17. Sancions.

Les infraccions en la matèria objecte d'esta llei se sancionaran de la manera següent:

a) Les infraccions lleus, en el grau mínim, amb multes de 301 a 6.000 euros; en el grau mitjà, de 6.001 a 18.000 euros, i en el grau màxim, de 18.001 a 30.000 euros.

b) Les infraccions greus amb multes, en el grau mínim, de 30.000 a 60.000 euros; en el grau mitjà, de 60.001 a 78.000 euros, i en el seu grau màxim, de 78.001 a 90.000 euros.

c) Les infraccions molt greus amb multes, en el grau mínim, de 90.001 a 300.000 euros; en el grau mitjà, de 300.001 a 600.000 euros, i en el grau màxim, de 600.001 a 1.000.000 d'euros.

CAPÍTOL II

Procediment sancionador

Article 18. Normativa d'aplicació.

Les infraccions i sancions en l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat, i en les previstes en l'article 15 d'esta llei, es regiran pel procediment sancionador previst en el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, que desplega l'esmentat text legal.

Article 19. Mesures cautelars.

En el supòsit d'infraccions molt greus que suposen un greu risc per a la salut física o psíquica o per a la llibertat de les persones amb discapacitat, l'òrgan que tinga atribuïda la competència, en la matèria de què es tracte, podrà acordar com a mesura cautelar, i per raons d'urgència inajornables, el tancament temporal del centre o establiment o la suspensió del servici, fins que el titular esmene les deficiències detectades en el centre o establiment.

Article 20. Efectivitat de la sanció.

1. L'autoritat que imposa la sanció assenyalarà el termini per al compliment d'esta sense que pugui ser inferior a quinze ni superior a trenta dies.

2. Si la sanció no fóra satisfeta en el termini fixat en la resolució administrativa ferma, se seguirà el procediment previst en el Reglament General de Recaptació.

Article 21. Còmput del termini de prescripció de les infraccions.

1. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de la finalització de l'activitat o la de l'últim acte en què la infracció es consumeix.

2. El còmput del termini de prescripció de les infraccions s'interromprà en la data de notificació d'iniciació del procediment contra el presumpte infractor, i es reprendrà el còmput del termini si l'expedient sancionador roman paralitzat durant sis mesos per causa no imputable a aquells contra els quals es dirigeixca.

Article 22. Còmput del termini de prescripció de les sancions.

El còmput del termini de prescripció de les sancions s'interromprà en la data de notificació a la persona interessada de la iniciació del procediment d'execució, i es reprendrà el còmput del termini si aquell està paralitzat durant sis mesos per causa no imputable a la persona infractora.

CAPÍTOL III

Òrgans competents

Article 23. Autoritats competents.

1. L'òrgan competent per a iniciar el procediment serà l'òrgan directiu, amb rang de direcció general, que tinga atribuïdes les competències en matèria de discapacitat. El procediment s'iniciarà sempre d'ofici, bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'orde superior, petició raonada d'altres òrgans o denúncia.

2. L'exercici dels actes d'instrucció necessaris per a la determinació, coneixement i comprovació de les dades en virtut de les quals s'haja de pronunciar la resolució sancionadora, correspon a l'òrgan directiu amb rang de subdirecció general a la qual corresponen les funcions d'impuls de polítiques sectorials sobre discapacitat, que elevarà proposta de resolució a l'òrgan competent per a imposar la sanció.

3. Serà òrgan competent per a imposar les sancions previstes en el capítol I del títol II d'esta llei:

a) L'òrgan amb rang de direcció general a què es fa referència en l'apartat 1 de l'article anterior, quan es tracte de sancions per la comissió d'infraccions lleus.

b) La Secretaria d'Estat de Servicis Socials, Famílies i Discapacitat quan es tracte de sancions per la comissió d'infraccions greus.

c) El titular del Ministeri de Treball i Assumptes Socials quan es tracte de sancions per la comissió d'infraccions molt greus, si bé es requerirà l'acord previ del Consell de Ministres quan les sancions siguin de quantia superior a 300.000 euros.

Article 24. Autoritats competents en les actuacions prèvies a la instrucció de l'expedient.

Amb caràcter previ a la instrucció i com a actuacions prèvies a la incoació del corresponent expedient sancionador, l'òrgan competent per a iniciar el procediment haurà de demanar informe sobre el contingut de la denúncia, orde o petició, dels òrgans següents:

a) Òrgans competents de les comunitats autònomes en el territori de les quals s'hagen produït les conductes o fets que puguen constituir infracció.

b) L'Oficina Permanent Especialitzada, creada per Reial Decret 1865/2004, de 6 de setembre, analitzarà les denúncies i remetrà el corresponent informe a la direcció general que tinga atribuïdes les competències en matèria de discapacitat.

Article 25. Informació a altres òrgans.

La resolució definitiva, en unió de tot l'expedient, es remetrà, a efectes informatius, als òrgans següents:

a) Als òrgans competents de les comunitats autònomes en el territori de les quals es van cometre les conductes o omissions susceptibles de constituir infracció administrativa.

b) A l'Oficina Permanent Especialitzada.

Disposició addicional primera. Garantia d'accessibilitat dels procediments.

Els procediments sancionadors que s'incoen d'acord amb el que estableix esta llei hauran d'estar documentats en suports que siguin accessibles per a les persones amb discapacitat, i serà obligació de l'autoritat administrativa facilitar a les persones amb discapacitat el ple exercici dels drets previstos en els dits procediments.

Disposició addicional segona. Orde Social.

Les infraccions i sancions en l'orde social en matèria d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat seguiran regint-se per la Llei d'Infraccions i Sancions en l'Orde Social, el Text Refós de la qual va ser aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Disposició addicional tercera. Infraccions en matèria d'accessibilitat i ajustos raonables.

L'aplicació del que disposen els articles 3.3.b), 16.2.a), 16.3.f), 16.3.g), 16.3.h), 16.4.f) i 16.4.g) d'esta llei, en tot allò que es derive de l'incompliment de les exigències d'accessibilitat o negativa a adoptar un ajust raonable, quedarà subjecta a l'entrada en vigor dels desplegaments normatius i als terminis previstos en les disposicions finals quinta a novena de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No-discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat.

Disposició addicional quarta. Revisió de la quantia de les sancions.

Les quanties de les sancions establides en els articles 4 i 17 d'esta llei podran ser revisades i actualitzades periòdicament pel Govern mitjançant un reial decret, amb un informe previ de les comunitats autònomes i del Consell Nacional de la Discapacitat, tenint en compte la variació de l'Índex de Preus al Consum.

Disposició addicional quinta. Mitjans materials i personals.

El Ministeri de Treball i Assumptes Socials realitzarà amb els seus propis mitjans materials i personals el desplegament i execució del que disposa la present llei en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

Disposició addicional sexta. *Informació a les Corts Generals.*

El Govern, durant els 4 primers anys posteriors a l'entrada en vigor d'esta llei, presentarà a les Corts Generals un informe anual en què done compte, almenys, de:

- 1r. Les actuacions efectuades cada any per a l'aplicació de la llei.
- 2n. El cost econòmic de les dites actuacions.
- 3r. Les actuacions programades per a anys successius, amb indicació del cost previst.
- 4t. Les infraccions comeses i les sancions imposades en aplicació de la present llei, amb especificació del rendiment econòmic produït per estes.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

El títol I, les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta, esta última en relació amb l'article 4, es dicten a l'empara de l'article 149.1.1a, sense perjudi de les competències que, per raó de l'àmbit material, correspon a les comunitats autònomes per a escometre les mesures legislatives i executives necessàries per a aconseguir una igualtat efectiva de les persones amb discapacitat en compliment dels articles 9.2 i 14, en relació amb l'article 49 de la Constitució.

La resta de preceptes d'esta llei s'apliquen únicament a l'Administració General de l'Estat.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 26 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22294 *LLEI 50/2007, de 26 de desembre, de modificació de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939. («BOE» 310, de 27-12-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La Llei 43/1998, de 15 de desembre, va tindre com a finalitat realitzar un acte de justícia històrica com és el de devolució als partits polítics del que els va ser arrabassat, o de reparació dels perjudis patrimonials que van patir, donant-los, d'altra banda, un tracte idèntic al ja donat en el seu dia a les organitzacions sindicals.

Els quasi set anys de vigència de la llei han permés comprovar l'existència de diverses dificultats a l'hora de procedir a la seua aplicació.

És, per això, el moment oportú per a efectuar una reforma que corregisca aquelles dificultats tècniques i d'orde processal amb el propòsit que la llei puga servir eficaçment a la finalitat per a la qual va ser en el seu dia promulgada.

Per a això, fonamentalment, s'introdueixen principis, normes i tràmits existents en altres àmbits del nostre ordenament jurídic, i que són ordinàriament aplicables en molt diferents procediments administratius.

Article únic. Modificació de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939.

La Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 1 queda redactat en els termes següents:

«Article 1. *Restitució de béns o drets de contingut patrimonial.*

1. L'Estat restituirà, en els termes establits en la present llei, als beneficiaris previstos en l'article tercer, els béns immobles i els drets de contingut patrimonial, incloent-hi saldos en efectiu i arrendaments dels quals és o va ser titular i que van ser confiscats a partits polítics o a entitats a estos vinculades, encara que no tinguen personalitat jurídica pròpia, en aplicació del Decret de 13 de setembre de 1936, la Llei de 9 de febrer de 1939, la Llei de 19 de febrer de 1942 i l'Orde de 9 de juny de 1943.

No serà procedent la restitució de béns mobles, ni l'abonament, la indemnització o cap compensació pels fruits i les rendes deixats de percebre des del moment de la confiscació, ni pels drets de contingut patrimonial derivats de la pèrdua de drets personals.

2. Serà procedent igualment la restitució o la compensació per la pèrdua de béns i drets radicats fora del territori espanyol.

En este supòsit, la titularitat serà acreditada segons el que establís la present llei.

3. L'Estat indemnitzarà, així mateix, en els termes de la present llei, els beneficiaris previstos en l'article tercer, la pèrdua dels seus drets de contingut patrimonial produïda en virtut del que disposa l'article 3 de la Llei de 9 de febrer de 1939.»

Dos. S'afeg un article 1 bis, amb la redacció següent:

«Article 1 bis.

1. A més dels béns i drets previstos en l'article anterior, seran objecte de compensació els beneficiaris establits en l'article tercer:

a) La pèrdua o privació definitiva de l'ús o gaudi de béns immobles en concepte d'arrendatari.

b) La confiscació, fefaentment acreditada, de saldos en efectiu en comptes i depòsits en entitats bancàries i financeres legalment autoritzades per a operar com a tals en la data de la confiscació, sempre que els dits comptes i depòsits figuren a nom dels beneficiaris establits en l'article tercer i la confiscació siga conseqüència de l'aplicació de la normativa a què es referix l'article primer, paràgraf primer.